

et noormees pealt nähes Peetri kütust töendas, sellest pärast palus ta soldati homme oma majasse tulla, kus kaupa pidi tehtama. Tänapäevisid mitte juhatamise eest, mis peale nemad lahlusivad ja iga-mees oma teed koju poole töötas.

Raubasobitamine läks teisel päeval meeblel hõlpsalt joonele, nõnda et peremees ja sulane kinnitatud tingimistega rahul näitasid olema. Usutunnistuse viisist ei räägitud seal juures sõnastest, sest Mihkel oli juba nii palju Hansu läbi ses tükkis taltsimaks läinud, et ta enam kohre ulsega tupa ei hakanud tungima, waid vast aega mõõda uut maaalist tahtis tundma vähida, sest et temal lusti ei olnud fallid värsid sigade ette heita. Mis teda teiselt poolt endisest usutulest jahutanud, oli tema wanema poea koduväiks minemine ühe usuwenna talusse, kus koduväi praegu enam põrgus kui õnnestules istus.

Willem Karv, se oli uue sulase nimi, pidi pererahvale juba esimesel öhtul mõnda omast wäeteenistustest jutustama ja mitme küsimiste peale vastusti andma. Hansust ei olnud neile seie saadik veel pisemat sõnumid tulnud; kas, ehk kus tema elas, ehk kas tema juba mulda läinud? oli neil alles teadmata. Mis nüüd Willemi jutust Else lõriva ulatas, waus sedamaid temal südame põhja, sest et kõik, mis Willem seal oli näinud ja äraelanud, kaa Hansu põlwega võis ühte minna, misvärast Else meeles nõnda näitas, kui kuuleks ta Willemi suust Hansu praegust elukorda, kes ise, ei tea kui kaugel neist ära võis olla. Ehk kül seie saadik veel ühte pääwa ei olnud mõõda läia-

nud, kus hea tütarlapse mõted kauget armulust saatmas läinud, siiski oleks ta suureks õnnekõ arwanud, pisemal teadust sellest saada, kuda Hansu südamega lugu, kas tema mõted kaa koju ja piiga poole joosivad, ehk kas kõik juba tal meeles läinud? — Willem ei võinud mingi aja pärast oma wäeteenistuse põlwe laita, ega ühegi wiga üle kaebada, waid pidi Zimalale taewas tänu ja suure armulise Keisrile maa peal kütust andma, selle isalikud seadused soldati põlwe endist wästa olid kergitanud, et ühel diglasel mehel kroonu teenistuses wähemat raskust kaela peale ei lange. Esiotsalt ütles ta enesele sõige suuremat waewa sest olema tulnud, et ta ühte sõna Wenekeelt ei mõistnud; siiski olla ta hoolekandmisse ja terasel tähele panemissega lühikesse aja sees nii kaugel saanud, et haritut päliku tallitusi võõral seelel oskanud toimetada ja enamist igal pool hõlpsamalt läbi peaasnud kui ette-larinud, ehk kül seele paesad temal paremine ei läinud kui reetallad konarisul. Generahval olla kiiduväärt wiis, et nemad sedagi võõrast seele puuduse värast ei lähää naerma, waid pisematest tähendustest püüavad teise mõteid äramõista ja rääfijot pealegi teele juhatavad. Iselikul järgedel olnud temal seelepuuduse värast paar korda tuli olnud, kus asjade tallitus teelt lõrvale jooksnud ja selleläbi segadust teinud. Nõnda läinud üleskero pealikul süda tema üle wäga kurjaks, kus etnilik tallitamine kohju oli sünitanud, siiski antud süüdsale andeks, kui wana seersant ülemale selgest wälja seletanud, et siin seele fehwus üksnes süüdlane olnud. Kui sedaväisi esimesel öhtul juturada Ülewainu pere-